

Luggude md. Potta Långhaka och hennes mjölkahare.
(Saga från Välinge socken) med brev
Skän

J Rögge skog bodde uti Bochalyskehuset härad Potta Långhaka. Hon var särdeles skicklig i alla handa svartkonster, och underliga varelsor hade hon i sin tjänst. Bl. a. höll hon sig med en mjölkahare, som i rippet kunde komma de bästa juuren på ~~rostebrödet~~ Rögge gårds kor samt och ränne hem ^{till häringst} med mjölken.

Inspektoren på Röggegård sökte förgäves skjuta mjölkaharen, men ingen ^{blott} kula bet på den. Det behövdes silverkula för att nedlägga en sådan hare.

Inspektoren offrade då ~~en~~ den silverknapp, han hade i skjortbröstat. Och se, för den kulan stop mjölkaharen. Vid undersökning visade det sig, att härens jösse bestod av en pålsärm och fyra silverstedskaft.

På sistone vart och härad död. Men då man begraft henne på Välinge kyrkogård och begravning följt kommit tillbaka till Bochalyskehuset se, då stod Baringen livs levande i dörren och flinade. Hon dog ända och begravs. Men Potta Långhaka stod ändå och flinade i sin dörr, när jordfästningen var över. Tredje gången, ~~genom~~ härad begravs, ringde ej kyrkklockan, och då förmodade hon ej rymma från ^{holin} bästa etan förblev död.

Variant: ---- (Tredje gången härad begravs, drev man en stäv genom bästa och liket och ner jorden, och då förmodade hon ej rymma från sin bästa etan förblev död.)

Anm.: I husets socken förekommit likavisa saga, men då ^{här} mjölkaharen av ett ^{"nosskäto"} stamskaft och 4 "stichespeder."

Sånga för Högskolan 5/2/1918.

Kärlösa Herr Doc. C. V. von Sydow,
Lund.

Intresserad av Er bok Folkminnen
och Facktexter (ändel jag en uppsättning)
från min ort.

Har ni användning för det, kan jag vil ut minn papper fram till flera saker.

Med vänlig hälsning

R. Thysel